

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Når man som jeg hører til de ordførere, der altid skriver sine ordførertaler, bliver man ikke just IT-fan, når man sætter sig her i huset for 20 minutter siden for at printe sin tale ud og konstaterer, at alt er gået i sort. Så min tale bliver måske ikke så gennemtænkt og velformuleret, som den var ment, for det må foregå lidt på hukommelsen.

Flygtningesituationer er altid udtryk for kaos; de er akutte, de er komplet uoverskuelige.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil henstille til medlemmerne, at man, hvis man skal snakke med hinanden, vil trække ud af salen, så de, der er i salen, kan høre, hvad der bliver sagt.

Dorte Bennedsen (S):

Tak, hr. formand.

Det var situationen i Kosovo forrige vinter, der var baggrunden for, at Folketinget for just et år siden vedtog Kosovonødloven, fordi den gav os hjemmel til på en hurtig og en ubureaukratisk måde at kunne tage imod en større gruppe af disse mennesker, der var kommet i klemme i dette vanvid.

Loven indeholdt også en bestemmelse om, at hvad angik indgivne asylansøgninger, kunne behandlingen udskydes i op til to år. Og endelig havde loven en bestemmelse, der gjorde, at den skulle tages op til revision i denne folketingsssamling.

Jeg skal ikke gennemgå enkelthederne i loven, og hvad der er sket i det forløbne år fremgår så udmærket af bemærkningerne til det her lovforslag, men kun understrege, at her i marts har UNHCR-Flygtningekommissariatet som lovet givet nogle nye vurderinger af situationen.

Det fremgår af UNHCR's redegørelse, at flertallet af kosovoalbenerne ikke længere har et beskyttelsesbehov, men det understreges unægtelig også, at der er grupperinger, der fortsat vil have et beskyttelsesbehov. Det kan være blandede ægteskaber. Det kan være folk af anden etnisk oprindelse end den albanske. Det kan være folk, der på den ene eller anden måde har været mistænkt for at have samarbejdet med serbere, og en række andre. Men på baggrund af UNHCR's meldinger finder vi, at det er rigtigt, at man nu ophæver loven.

Så skal jeg sige to ting i denne forbindelse:

Den ene er, at når loven ophæves, så fremgår det af bemærkningerne, at de forskrifter, der er udstedt i henhold til Kosovonødloven, fortsat vil være gældende for de pågældende mennesker, indtil de enten er udrejst eller har fået opholdstilladelse på et andet grundlag. Det vil sige, at de ikke falder ned mellem to stole.

Den anden grund til, at vi finder, at det er rigtigt, at man ophæver loven, er, at så kan de mennesker, der har indgivet asylansøgninger, få dem behandlet. Det vil sige, at de mange mennesker, som formentlig har et fortsat beskyttelsesbehov, ikke sidder i en usikkerhed om, hvad fremtiden vil indebære. De vil kunne få afklaret deres sager.

Så burde det være en banalitet at sige det, men som flygtningedebatter ofte udvikler sig i denne sal, vil jeg i hvert fald gerne for vores vedkommende understrege, at UNHCR også i deres skrivelse har sagt, at frivillighedsprincippet i tilbagevendelsen bør være det helt dominerende. Det er banalt, men jo rigtigt, at chancen for, at en tilbagevenden bliver vellykket, mangedobles, når det er en beslutning taget af den pågældende person selv.

Endelig er det også vigtigt at understrege, at det drejer sig om mange mennesker fra mange europæiske lande, der skal vende tilbage til området, og det skal selvfølgelig ske over en rimelig tidsfølge, så man ikke destabiliserer situationen i Kosovo, så man sikrer sig, at der er nogle rimelige muligheder for at kunne eksistere i området.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige forslaget en både velvillig og hurtig behandling.

Birthe Rønn Hornbech (V):

For en gangs skyld kan vi ikke kritisere edb-afdelingen. Det er faktisk, fordi de har udøvet den kontrol, de skal, og fundet, at der er risiko for virus, så for en gangs skyld skal vi altså ikke kritisere edb-afdelingen.

Om lovforslaget er det jo allerede nævnt, at det er en opfølgning på den særlige Kosovonødlov, som Venstre stemte for. Vi er af den opfattelse, at hjælp til flygtninge og krigsramte først og fremmest skal ske i nærområderne, og Danmark er jo også en del af Europa og dermed nærområde, og vi inviterede disse nødstedte fra Kosovo for at lette presset dernede.

Vi synes, det er positivt, at der allerede er over tusind, der frivilligt er repatrieret. Jeg deler fru Dorte Bennedsens betragtninger om, at frivillig repatriering er naturligvis det mest lyk-